

Folketingets Udvalg for
Udlændinge- og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET

- 6 JAN. 2005

10¹⁵

Dato:
Kontor:

- 5 JAN. 2005

Lovkontoret

Den Centrale Indlevering

Under overskriften Ægtepar lever i uvished i Sverige har Jyllandsposten den 4. januar 2005 bragt en artikel om Integrationsministeriets overvejelser med hensyn til rækkevidden af en række EU-regler om fri bevægelighed i anledning af en række verserende sager om familiesammenføring.

Der er tale om sager, hvor dansk-udenlandske ægtepar, som er meddelt afslag på familiesammenføring i Danmark, har taget ophold i Sverige og herefter søgt om opholdstilladelse i Danmark på baggrund af EU-regler om fri bevægelighed.

Artiklen giver indtryk af, at ministeriets overvejelser om rækkevidden af EU-reglerne vil blive tilendebragt inden for nogle uger. Dette er ikke korrekt.

Integrationsministeriet meddelte den 22. december 2004 Udlændingestyrelsen resultatet af ministeriets overvejelser. Artiklens oplysninger om Integrationsministeriets overvejelser bygger på en samtale mellem journalisten og kontorchefen for ministeriets Udlændingelovskontor før dette tidspunkt.

Det kan i øvrigt oplyses, at ministeriets overvejelser har angået spørgsmålet om, hvorvidt personer, som ikke er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, kan støtte ret på EU-regler om fri bevægelighed for pensionister, studerende og den såkaldte restgruppe (personer med egne midler) til at opnå familiesammenføring i Danmark uden at opfylde udlændingelovens almindelige betingelser herfor. Et notat, der den 22. december 2004 blev sendt til Udlændingestyrelsen herom, vedlægges til orientering.

Bertel Haarder

Oluf Engberg

NOTAT

Dato: 21. december 2004
Kontor: Lovkontoret
J.nr.:
Sagsbeh.: OEN
Fil-navn: Singh

Omfatter principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen ægtefæller til studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe.

EF-domstolen har i Singh-dommen af 7. juli 1992 (sag C 370/90) udtalt, at den fri bevægelighed for arbejdstagere og den fri etableringsret for selvstændige erhvervsdrivende medfører, at en statsborger i en medlemsstat, som sammen med sin ægtefælle rejser til en anden medlemsstat for at udøve lønnet beskæftigelse, ved tilbagevenden til oprindelseslandet for at etablere sig dér kan medbringe ægtefællen i medfør af EU-rettens regler uanset ægtefælens nationalitet.

I Akrich-dommen af 23. september 2003 (sag C-109/01) har EF-domstolen udtalt, at det anførte i Singh-dommen også gælder i en situation, hvor en EU-borger vender tilbage til oprindelseslandet for at udøve lønnet beskæftigelse. EF-domstolen udtaler endvidere bl.a., at det ikke kan betegnes som uretmæssig unddragelse af national lovgivning, at formålet med, at ægtefællerne har bosat i et andet EU-land, er at kunne vende tilbage til oprindelseslandet i medfør af EU-rettens regler. Det afgørende er, at EU-borgeren udøver eller ønsker at udøve beskæftigelse.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om denne adgang til at medbringe ægtefæller i forbindelse med udnyttelsen af den fri bevægelighed for arbejdstagere og den fri etableringsret for selvstændige erhvervsdrivende (økonomisk aktivitet) også gør sig gældende for studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det forhold, at enhver unionsborger siden 1993 har haft en traktathjemlet ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, taler for, at EF-domstolen i eventuelle kommende sager vil nå frem til, at dette er tilfældet.

På den anden side følger det af EU-reglerne, at der ikke er samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, som udøver retten til fri bevægelighed for økonomisk aktivitet, og for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe. Således kan der over for de sidstnævnte grupper stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle.

Spørgsmålet om, hvorvidt principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe, kan ikke besvares med sikkerhed, før EF-domstolen har taget stilling hertil.

Denne retsusikkerhed må i øvrigt antages at være baggrunden for, at man i Tyskland og UK har fortolket de nævnte domme forskelligt. Således har det tyske forbundsministerium for indenrigsforhold antaget, at de principper, der er anvendt i de nævnte domme, omfatter studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe, mens UK modsat ikke anvender principperne i forhold til disse persongrupper.

På den baggrund vil Integrationsministeriet administrere adgangen til familiesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for familiesammenføring som udgangspunkt finder anvendelse på familiemedlemmer til studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe.